

Litoměřice, 23. března 2020

Všem duchovním správcům a statutárním orgánům farností a zaměstnancům Litoměřického biskupství, včetně biskupské kurie

PASTORAČNĚ-ORGANIZAČNÍ OPATŘENÍ, platné od úterý 24. 03. 2020, až do odvolání

S ohledem na rozhodnutí Vlády ČR prodloužit dobu celostátní karantény, vydávám toto nové opatření:

a/ Od úterý 24. 03. t. r. do odvolání, se v celé diecézi i nadále ruší jakékoliv veřejné bohoslužby, vyjma pohřbů, a jakákoliv jiná veřejná pastorační setkání a shromáždění s tím, že prosím kněze, aby denně celebroidli mši sv., avšak bez účasti lidu. Kostely, místa modlitby, zůstanou otevřené, pokud to lze zajistit.

b/ Návštěvy těžce nemocných ve stavu ohrožení jejich života, se v nemocnicích i v domácnostech skutečnými vědomými blízkých příbuzných nemocného, pokud je má, vždycky však při přísném respektování všech hygienických pravidel.

c/ Pokud duchovní správce není zdravotně zcela disponován, ať o vykonání urgentní návštěvy těžce nemocného požádá svého souseda, kněžského spolubratra, u vědomí, že pro nás, zasvěcené osoby, platí zásada: spása duší je nade všechno!

d/ Po celou dobu celostátní karantény se my, kněží a jáhnové, považujeme za členy pohotovostní „křesťanské linky důvěry“, aby se na nás lidé mohli kdykoliv, telefonicky i prostřednictvím e-mailů, obrátit se svými starostmi a otázkami. Podporujeme využívání nedělního sledování bohoslužeb z médií, uspořádání rodinné domácí bohoslužby, hlubší poznávání Bible v rodinném kruhu apod. Při dodržení přísných hygienických opatření budme jako kněží-zpovědníci ochotni na požádání udělit svátost smíření.

e/ Bohoslužbu „Missa chrismatis“ na Zelený čtvrtek budu sloužit spolu s panem generálním vikářem, o.

Martinem, aby byly posvěceny oleje, avšak bez účasti dalších kněží. Nádobky se starými svatými oleji zatím nevyprazdňujte a ponechtejte do doby získání olejů nových! Biskupské bohoslužby velikonočního Třídenní a Hodu Božího velikonočního budou konány bez účasti lidu.

f/ Zaměstnancům Litoměřického biskupství v terénu diecéze, včetně biskupské kurie, v době pokračující celostátní karantény nebude mzda krácena, i když zůstávají doma, ale žádám je, aby byli pohotově připraveni pomáhat ve farnostech, budou-li svými duchovními správci k tomu osloveni. Zaměstnance biskupské kurie žádám, aby byli svým vedoucím oddělení k dispozici na telefonu, a bude-li nutná jejich osobní účast k vyřízení urgentních záležitostí, aby se neprodleně dostavili na svá pracoviště na kurii.

g/ Všechny zaměstnance Litoměřického biskupství žádám, nenařizuji, ale snažně prosím, aby se v této přísné karanténě době, denně vždy v poledne, jako projev lidské sounáležitosti a solidarity s trpícími, pomodlili modlitbu Páně „Otče náš“, aniž bych pochyboval, že by ji někdo neznal.

h/ Nezapomínejme i nadále prosit Pána Boha za nemocné, jejich ošetřovatele a lékaře, stejně tak za ty, kdo jsou v této nesnadné době odhodláni statečně pomáhat druhým, i za ty, kdo rozhodují o osudech obyvatel.

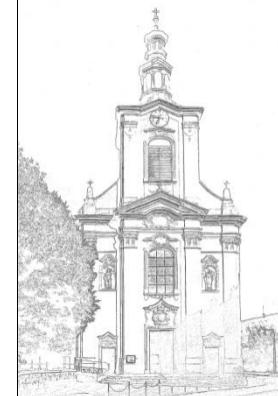
Když toužíme po tom, aby se všichni lidé obrátili k Bohu, pak v časech nouze budme k Němu obráceni především my, křesťané a katolíci! Nejinak tomu tak bývalo v dějinách lidstva, ať se dostavila sebetěžší zkouška. Boží požehnání a mocná ochrana Panny Marie a všech svatých, zůstaňte s námi vždycky!

Váš

**Mons. Jan BAXANT
biskup litoměřický**

VÁCLAV Č. 13 (2020)

29. 3. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

5. neděle postní

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE:

LOVOSICE
Kostel sv. Václava

Ne - v 9.30

Út - 17.30

St, Čt - 8:00

Pá - v 16.30

Modlitební skupina

Út 16.30

Okolní kostely

Podle situace budeme v nejbližší době modifikovat pořad nedělních bohoslužeb na vesnicích.

- V souladu s nařízením Vlády ČR z 23. 3. 2020 a opatřením biskupa litoměřického z téhož dne není nadále možné konat veřejné bohoslužby. Sloužím tedy mše svaté soukromě v obvyklém čase a na obvyklých místech, **do odvolání je účast věřících na mši zrušena**. Pokud vám to časové možnosti dovolují, připojte se ke mně duchovně z domova. Individuální duchovní službu je možno vykonávat. To tedy znamená, že kostely mohou být otevřeny, je tedy možné se zajít soukromě pomodlit. Já jsem připraven na individuální setkání ve farní kapli nebo v kostele. Stejně tak je možné, abych vás navštívil doma a udělil například svátost pomazání nemocných.
- Možná je **ve vašem okolí osoba, která bydlí sama a doléhá na ni omezení kontaktu**. Zastavte se s takovým člověkem nebo mi dejte vědět i v této situaci je možné takového člověka zajít povzbudit.

Česká televize připravila v době karanténních omezení přímé přenosy bohoslužeb

Začátky nedělní bohoslužby budou jednotné, v10h. Neděle 5. dubna (Květná neděle) bude vysílána katolická mše, 29. března pak bohoslužba, které bude předsedat synodní senior Českobratrské církve evangelické Daniel Ženatý. Bohoslužby nebudou otevřeny veřejnosti. Účast při nich přijali ale i někteří umělci – hned úvodní přenos tak například doprovodí písničkář Pavel Helan.

V průběhu velikonočních svátků:

Zelený čtvrtek (9. dubna) odvysílá přenos brněnské studio České televize, konkrétně od 17:30 hod.

Velký pátek (10. dubna) bude z Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Praze 10 Strašnicích a začíná v 10h dopoledne.

Bílá sobota (11. dubna): bude přímý přenos římskokatolické velikonoční vigilie, která začne o 20:30 a bude trvat dvě hodiny.

Boží hod (12. dubna): v 10:00 z kostela sv. Václava na Zderaze v Praze, kde se schází věřící Církve československé husitské. Předsedat bude patriarcha této církve Tomáš Butta. Všechny bohoslužebné přenosy si mohou diváci naladit na **2. programu ČT!**

Záznam lze shlédnout i na webu www.ceskatelevize.cz

Mše vysílané online

Na webu www.mseonline.cz je možné sledovat každý den přímý přenos mše svaté z mnoha farností.

Online duchovní život

Na webu www.clovekavira.cz lze též sledovat přímé přenosy např. ze společných modliteb růžence, modliteb chval aj.

Richard Rohr Přístup víry

Pokud nebudeme předpokládat, že Ježíš promlouvá právě teď, jak můžeme věřit, že vůbec kdy mluvil? Toto je premisa, z níž vycházíme: že totiž Ježíš působí a promlouvá v našich životech právě teď.

Mít postoj víry znamená slyšet Pána promlouvat všude a stále – v konkrétních a zcela obyčejných situacích našeho života. Tehdy se náboženství a život stanou jedním, a my pak nikdy nebudeme Bohu vzdáleni. Proto lidé víry nikdy nezezstárnou a nikdy se neunaví. Nepotřebují znamení a zázraky, úkazy a vidění. Bůh tiše pronikl do jejich životů a stanul před nimi dokonale odkrytý, v přítomnosti věcí.

(denní meditace pro 5. neděli postní)

Celosvětová síť modlitby s papežem Naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka pro dny koronavirové pandemie

Bud'me nablízku nemocným a rodinám trpícím koronavirovou pandemií a modleme se za pastýře, kteří za této krize mají provázet Boží lid

Nejčastěji dnes slyšíme slovo „zakazuje se“ a „opatření“. Jak napsali naši biskupové, důvody pro drastické příkazy pod sankcí vysokých trestů – jsou-li podpořeny odbornými stanovisky – jsou rozumné, je třeba respektovat. Důvodem není jen to, že se můžeme vystavit trestnému stíhání. Nejde jen o to, uchovat klidný postoj a nepropadnout panice. Vliv sdělovacích prostředků, ve kterých chybí povzbuzení a dobré příklady, nelze však podceňovat. Dokonce není ve hře jen ochrana před nemocí. **Procházíme těžkou zkouškou, kdy křesťan je veden k rozlišování mezi (někdy sobeckým) dobrem pro sebe a obecným dobrem a solidaritou.** Dnes se učíme ptát: co je naším společným prospěchem, jaký smysl mají pravidla, instituce a orgány moci, v

neposlední řadě jak politický řád ve státě chrání slabé a chudé. „Obecné dobro v sobě totiž zahrnuje souhrn všech podmínek sociálního života, jejichž prostřednictvím jednotlivci, rodiny a společenské skupiny mohou plněji a lépe dosáhnout svého vlastního zdokonalení.“ (GS 74) Rozum potřebuje víru, aby překonal své hranice dané prostou skutečností: lidské poznání není nikdy dovršené. Papež František upozorňuje na důležitou roli pastýřů: „Drastická opatření nejsou vždy dobrá – modleme se proto, aby Duch Svatý dal pastýřům schopnost pastoračního rozlišování, aby hledali takové postupy, jimiž by neopustili svatý Boží lid. Kéž Boží lid vnímá, že ho doprovázejí pastýři a útěcha Božího slova, svátostí a modlitby.“ Potřebujeme pastorační horlivost, která dobře rozlišuje a nabízí nestandardní příležitosti. Boží lid potřebuje slyšet od svých pastýřů pravé slovo. Nemůžeme opustit především ty, kteří jsou v karanténě. Neprožívají snad hrůzné chvíli proto, že se na ně společnost dívá jako na malomocné? Nejsou zcela na okraji? Nejsou předmětem těžkých obvinění? Lékaři, zdravotní sestry potřebují pomoc více než ostatní – především, mají-li děti. Stojí v první linii a nesou nezměrnou psychickou a fyzickou zátěž. **Ze všeho nejvíce potřebujeme slyšet Slovo, abychom se připravili na slavení Velikonoc!** Procházíme jinou postní dobou, než jsme si plánovali. Její podoba je nám vnucena, zůstává v nás svoboda, jak se k ní postavíme. **Roste důležitost rozhodnutí jednotlivých pastýřů,** jak – při zachování daných pravidel nouzového stavu – hlásat evangelium a udělovat svátosti v situacích osobní, kolektivní, sociální, politické a ekonomické nestability. **Víme, že se „prakticky ruší veřejné bohoslužby“. Otevírá se pole také bohoslužeb soukromých.** V životě křesťana se přece nejedná výlučně o veřejné zdraví. Skutky lásky umývají Kristovy nohy dnes podobně jako v Betánii – v domě Šimona Malomocného. Umývání nohou je spjato se zaslíbením, které objevujeme. Můžeme říci o naší církvi to, co o ženě z Betánie? **„Všude na celém světě, kde bude hlášáno toto evangelium, bude se na její památku vypravovat také o tom, co udělala.“** (Mt 26,13)

Proč ty jizvy?

Na velikonočním příběhu mě vždy fascinoval jeden detail.

Proč si Ježíš po ukřižování ponechal jizvy?

Určitě mohl mít takové vzkríšené tělo, jaké chtěl, ale přece si ponechal tělo, které bylo poznatelné hlavně podle jizev. Lidé je mohli vidět a dotýkat se jich.

PROČ?

Myslím si, že velikonoční příběh by nebyl úplný bez jizev na Ježíšových rukou, nohou a boku.

Když lidé povolí své fantazii, sní o rovných, bělostných zubech, o pokožce bez vrásek a o půvabných, ideálních tvarech. Sníme o nepřirozeném stavu: o dokonalém těle.

Ale pro Ježíše bylo omezení lidskou kostrou a kůží nepřirozeným stavem. Jizvy jsou pro něho znakem, že žil na naší planetě, jsou stálou připomínkou na dny jeho uvěznění a utrpení.

Z Ježíšových jizev čerpám naději.

Z nadpřirozeného hlediska představují nejhroznější událost, jaká se kdy stala v dějinách světa. Přesto však se velikonoce změnily v radostnou vzpomínku.

Kvůli velikonočům mohu doufat, že slzy, které jsme prolili, údery, které jsme obdrželi, citové bolesti a bolesti srdce nad ztrátou přátel a milovaných osob, to všechno se stane jen vzpomínkou místo bolesti, právě díky Ježíšovým jizvám.

Jizvy nikdy úplně nezmizí, avšak nikdy nebudou dále bolet. Budeme mít přetvořené tělo, nastane nové nebe a nová země. Budeme mít nový začátek, velikonoční začátek.

(text: Phillip Yancey)

Upřímná vyprávění Poutníka svému duchovnímu otci – Správčova žena

„Tak, báťuško, neuvažujte o této svaté knize. Nenapsali ji prostí řečtí mniši, ale staří velcí a svatí lidé, které uctívá i vaše církev, jako Antonín Veliký, Makarius Veliký, Marek Poustevník, Jan Zlatoústý a další. A indiční a bucharští mniši převzali způsob

vnitřní modlitby srdce, ale sami ho jen zkazili a překroutili, jak mi vyprávěl můj starc. V Dobrotoljubiji všechna ponaučení o modlitbě srdce čerpají ze Slova Božího, z Bible svaté, ve které také Ježíš Kristus, který přikázal modlit se Otčenáš, nařídil i neustálou modlitbu srdce, slovy: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí“ (Mt 22,37). „Dejte si pozor, bděte“ (Mk 13,33). „Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás“ (Jan 15,4). A svatí Otcové citují svědectví svátého krále Davida ze Žaltáře: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý“ (Žl 34,9). Vysvětlují je tak, že křesťan musí ze všech sil hledat a dosáhnout sladkosti modlitby a bez přestání v ní hledat útěchu. Ne prostě, jen jednou za den odříkat Otče náš.

„To čteš něco vznešeného, řekl správce. Jak toho my, světšší lidé, máme dosáhnout!“

„Přečtu vám prostě o tom, **jak i při světském způsobu života se dobří lidé naučili neustálé modlitbě.**“

Našel jsem v Dobrotoljubiji pojednání Simeona Nového Teologa o Jiřím mladíkovi a začal jsem číst. Správci se to zalíbilo a řekl mi: Půjč mi tu knihu, někdy ve volném čase si ji přečtu.

Prosím, na den vám ji dám, ale déle nemohu, neboť ji čtu každodenně a nemohu bez ní být.

Alespoň mi napiš to, co jsi nyní četl. Zaplatím ti to.

Váš plat nepotřebuji. Rád vám to napíšu, jen aby vám Bůh dal horlivost k modlitbě.

Neprodleně a s potěšením jsem opsal to pojednání. On je četl své ženě a oběma se to líbilo. Někdy pro mě posílali, já jsem k nim chodil s Dobrotoljubijem a četl, oni seděli u čaje a poslouchali. Jednou jsem zůstal na oběd. Správčova žena, laskavá stařenka, seděla s námi a jedla rybu. Nějak z nepozornosti polkla kost. Ať jsme jí zkoušeli pomoci jakkoli, nijak se nám to nedařilo. Velmi ji to bolelo, po dvou hodinách ulehla. Poslali jsme pro lékaře, vzdáleného třicet verst. Bylo mi jí líto. Až večer jsem šel domů.

V noci jsem měl lehký spánek, slyšel jsem svého starce, nikoho jsem však neviděl. Hlas mi říkal: Tebe hospodář vyléčil, a ty správčově ženě nepomůžeš? Bůh přikázal starat se o bližní. - Rád bych pomohl, ale

jak? Neznám žádný způsob. - Víš, co udělej: Ona má od narození odpor k ricinovému oleji, nejen k jeho užívání, ale nemůže snést ani jeho pach. Proto jí dej vypít lžici dřevěného oleje. Ona se vyzvrací, kost vyvrhne a olejem se pomaže rána v hrdle, kterou kost způsobila. A tak se uzdraví. - Ano, ale jak jí ho dám, když má k němu odpor, vždyť ho nevypije? - Poruč správci, aby jí podržel hlavu, a rychle, třeba násilím, jí olej nalej do úst. Procitnul jsem a ihned jsem šel ke správci a vše jsem mu podrobně vysvětlil.

Řekl: Co teď zmůže tvůj olej? Ona už jen chroptí a blouzní, a krk jí celý opuchl. Můžeme to však zkusit. I když olej nepomůže, určitě neuškodí. Nalil do kalíšku ricinový olej a dali jsme jí ho vypít. Začala silně zvracet a brzy kost vyvrhla i s krví. Ulehčilo se jí a tvrdě usnula.

Po ránu jsem je šel navštívit. Klidně seděla u čaje a spolu se svým mužem se divili vyléčení. A ještě více se podivovali tomu, jak mně bylo ve snu sděleno, že ona nemá ráda ricinový olej, neboť to nikdo jiný kromě nich nevěděl. Přijel i lékař, správčova řekla, co se s ní stalo, a já jsem pověděl, jak mně mužik vyléčil nohy. Lékař to vyslechl a řekl: Ani jeden příběh není podivný, v obou případech účinkovala sama síla přírody. Avšak abych nezapomněl, zapíšu si to. Vzal tužku a zapsal do svého notesu.

(z knihy Upřímná vyprávění Poutníka svému duchovnímu otci)

Myšlenky na měsíc duben

PROČ BÝT KŘESŤANEM

Jedna z věcí, které by na křesťanech měly být výrazně odlišné, by měla být naše svoboda. Lidé by se měli na nás dívat a žasnout nad naší ohromující svobodou. Desatero není vnější omezení naší svobody; připomíná nám, kdo jsme.

Naším společenstvím je Ježíš Kristus. On je Slovo, ve kterém se sjednotíme jeden s druhým, a tím se staneme plně lidmi.

(z knihy T. Radcliffeho Proč být křesťan?)